

2009 / [Зіменковський Б. С., ред.]. – Львів: Наутілус, 2009. – 412 с.

12. Крыштопа Б. П. Высшее медицинское образование в Украинской ССР / Б. П. Крыштопа. – К.: Здоров'я, 1985. – 320 с.

13. Куцаєва Т. О. Розвиток вищої освіти в УРСР (1965 - 1985 рр.): Автореф. дис... канд. іст. наук: 07.00.01 / Т.О. Куцаєва; Київ. нац. ун-т ім. Т.Шевченка. – К., 2007. – 22 с.

BIBLIOGRAFIYA

1. 160 rokov Natsionalnomu medicnomu iniversitetu imeni O. O. Bogomoltsya (1841–2001). – Kyiv, Stolittya, 2001. – 366 s.

2. Brehunets N. S. Navchalny zaklady osvity Ukrayiny 50-80 rokov XX st.: istoriografiya. The Candidate of Science's thesis for degree of Candidate of Science in historical sciences. – speciality 07.00.06. – Kyiv, 2006. – 19 s.

3. Vydatni vyhovantsi Harkivskoyi vyshchoyi medychnoyi shkoly. – Harkiv, HNМУ, 2010. – 208 s.

4. Vinnitskyi natsionalnyi medychnyi universytet. Retrieved from <http://www.vnmu.edu.ua>

5. Ganitkevich Ya. V. Istoriya ukrayinskoyi medytsyny v datah ta imenah. – Lviv, 2004. – 368 s.

6. Dnipropetrovska medychna akademiya. Istoriya DMA. Retrieved from <http://www.dsma.dp.ua/pro-akademiya/istoriya-dma>

7. Elektronnyi fond pravovoy I normativno-tehnicheskoy dokumentatsii. Retrieved from <http://docs.cntd.ru/document/9053534>

8. Zaporizkyi derzhavnyi medychnyi universitet. – Zaporizhzhia, Dyke Pole, 2015. – 255 s.

9. Istoriya Bukovinskogo derzhavnogo medychnogo universitetu. Retrieved from http://www.bsmu.edu.ua/uk/about_us/history/166-shorthist

10. Istoriya Ternopilskogo derzhavnogo medychnogo universitetu im. I. Ya. Gorbanevskogo. Retrieved from <http://museum.tdmu.edu.ua/>

11. Lvivskiy natsionalnyi medychnyi universitet imeni Danyla Galitskogo: dovidnik 2009. – Lviv, Nautilus, 2009. – 412 s.

12. Kryштопа В. П. Vyssheye meditsynskoye obrazovaniye v Ukrainskoy SSR. –Kyiv, Zdorovyа, 1985. – 320 s.

13. Kutsayeva T. O. Rozvytok vyshchoyi osvity v URSR (1965-1985). The Candidate of Science's thesis for degree of Candidate of Science in historical sciences. – speciality 07.00.01. – Kyiv, 2007. – 22 s.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

КИР'ЯН Тетяна Іванівна – кандидат педагогічних наук, голова циклової комісії української мови Черкаського медичного коледжу.

Наукові інтереси: дослідження особливостей розвитку педагогіки вищої медичної освіти.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

KYRYAN Tetiana Ivanivna – Candidate of Pedagogical Sciences, Chairman of the Cyclic Commission of the Ukrainian Language, Cherkasy Medical College.

Circle of scientific interests: researching of features of development of pedagogics of higher medical education.

УДК 378 + 37.026

КОНДРАШОВ МИКОЛА МИКОЛАЙОВИЧ –

кандидат педагогічних наук,
старший викладач кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін,
ДВНЗ «Дніпропетровський
університет внутрішніх справ»
e-mail: kondrachovmm@mail.ru

НАВЧАННЯ УСПІХОМ – СТРАТЕГІЯ УПРАВЛІННЯ ПІДГОТОВКОЮ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ЮРИДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. Події, які мають місце у сучасному світі, обумовлюють нові вимоги до підготовки педагогічних кадрів для освітньої сфери, особливо для фахівців юридичних спеціальностей. Реформування усіх ланок правової сфери, оновлення кадрового потенціалу суддів, поліції та ін. спеціалістів правової сфери діяльності вимагає пошуку нового підходу до підготовки викладацьких кадрів для навчальних закладів юридичної спрямованості. Практика свідчить

про те, що рішення нових проблем зусиллями кадрів старої системи не можливо. Необхідно шукати нову стратегію, шляхи, зміст і технології підготовки викладацьких кадрів, які спроможні вирішувати складні проблеми підготовки фахівців для юридичної сфери діяльності.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблема підготовки викладацьких кадрів для усіх ланок освіти на всіх етапах становлення освіти була актуальною і привертала увагу більшості

дослідників. В цьому напрямку педагогічної наукою накопичено багатий досвід: теорії, ідеї, положення й узагальнення за такими напрямками наукових розвідок: *концепція розвитку особистості професіонала* (М. Гриньова, М. Євтух, І. Зязюн, Н. Кічук, С. Климов, Н. Кузьміна, А. Кузьмінський, О. Савченко, В. Сластьонін, Р. Хмелюк та ін.), *теорія готовності до професійної діяльності* (М. Д'яченко, Л. Кондрашова, О. Мороз); *теорія управління підготовкою майбутніх спеціалістів в умовах університетської освіти* (В. Анрющенко, В. Луговий, М. Іщенко, А. Харківська); *ідея застосування методологічних підходів до організації підготовки майбутніх учителів в умовах університетської освіти* (В. Байденко, Л. Занія, Є. Зеер, Е. Бондаревська, О. Лебедев, В. Сагатовський, Ю. Татур, П. Третьяков, А. Хуторської, Є. Юдин); *ідея проектування, прогнозування, моделювання педагогічного процесу* (А. Асмолов, І. Боев, В. Гуров, А. Кушнір, А. Мамзін, Ф. Терегулов); *концепція підвищення якості професійно-педагогічної підготовки майбутніх педагогів у вищій школі* (Ю. Адлер, В. Долятовський, Є. Мелешко, А. Субетто та ін.); *теоретичні основи управління освітнім процесом і його логіка* (В. Безпалько, Л. Даниленко, Ю. Конаржевський, В. Крижко, М. Маслов та ін.); *теорія управління інноваційними процесами у навчальному закладі* (Н. Василенко, Л. Вознюк, Н. Клокар, В. Олійник, В. Паламарчук, М. Погрібна та ін.); сукупність закономірностей і принципів управління формуванням готовності майбутніх учителів до успішного навчання учнів загальноосвітньої школи у процесі професійної підготовки.

Розробкою теорії управління займалися у свій час В. Афанасьєв, Д. Гвішиані, О. Мармаза, В. Маслов, Є. Хриков та ін.; технології управління педагогічними процесами обґрунтовані у роботах Л. Даниленко, Г. Дмитренко, Г. Ельниковой та ін.; на необхідність нових стратегій освіти і підготовки педагогічних кадрів до успішної професійної діяльності вказували Л. Димитров, У. Гласер, В. Господінов, А. Клим-Климашевська, Я. Маринова, Я. Такева та ін. Досягнення цих вчених слугує теоретико-методологічною основою розробки нової стратегії, стрижнем якою є управлінський аспект підготовки викладацьких кадрів до навчання успіхом майбутніх фахівців юридичних спеціальностей.

Модернізація підготовки викладацьких кадрів для різних сфер професійної діяльності, особливо для тих, хто призвані реформувати правову сферу життя, передбачає пошук нової стратегії та шляхів її реалізації в системі

університетської освіти. Проблема є не тільки в оновленні змісту, методики та технології навчання, але і в зміні стратегії і характеру навчального процесу у вищій школі, активізації управлінського аспекту підготовки майбутніх викладачів для юридичної освіти.

Сьогодні має місце потреба в новій стратегії управління процесом підготовки викладацьких кадрів для юридичної освіти, основою якої є теорія навчання успіхом. Проблема управління підготовкою успішного викладача, його готовності до успішної професійної діяльності до сучасного часу не привертала уваги дослідників.

Мета статті – обґрунтувати навчання успіхом як стратегію управління підготовкою викладацьких кадрів для юридичної освіти, виявити шляхи реалізації управлінського аспекту формування їхньої готовності до успішної професійної діяльності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Освітній процес як основа підготовки сучасних викладацьких кадрів для юридичної сфери діяльності доволі складний і специфічний процес, ефективність якого залежить від вибору стратегії.

Під стратегією в науковій літературі розуміють основні напрямки підвищення ефективності підготовки майбутніх викладацьких кадрів до самостійної творчої професійної діяльності.

Стратегія (від грец. *strategia* – мистецтво керівництва перспективами) визначений план дій розвитку особистості, заснований на прогнозах і перспективах. Стратегія визначає спосіб досягнення віддаленої мети шляхом вирішення проміжних завдань [3, с. 412].

«Стратегія – це напрямок розвитку організації, який відображається в комплексному плані, що забезпечує реалізацію місії організації і досягнення цілей» [1, с. 411]. Стратегія це основний напрямок, який обумовлено специфікою прогнозування цілей і задач підготовки майбутніх викладацьких кадрів для юридичної освіти, що впливає на характер змісту, методики, технології і успішність викладацької діяльності, формування їхньої готовності до творчої праці. Стратегія це спрямованість усіх зусиль, механізмів управління і методичного інструментарію на підготовку майбутнього викладача для юридичних навчальних закладів і його готовності до управління формуванням успішної особистості засобами навчальної роботи.

Індивідуальна стратегія – це шлях досягнення основних цілей і завдань професійного розвитку майбутнього вчителя, можливості реалізувати свої здібності і здатність до успішної педагогічної роботи.

Стратегія реалізується у стратегічному плануванні, яке обумовлює характер управління процесом формування успішності як професійної риси особистості.

У практиці сучасної вищої школи, на жаль, переважає предметне навчання, котре, на відміну від особистісно-орієнтованого навчання, спрямоване на оволодіння майбутніми викладачами сукупністю знань, умінь і навичок, забезпечуючих результативність у професійно-педагогічній діяльності. Але сьогодні одних тільки знань і вмінь недостатньо для отримання якісної освіти і реалізації успішного навчання в різних типах навчальних закладів. Ситуація, яка змінилася в суспільстві і університетській дійсності обумовлює нові вимоги до підготовки майбутніх викладачів, формування їхньої готовності до успішної діяльності, особливо в сфері юридичної освіти.

У педагогічній літературі мають місце різні підходи до обґрунтування загальної стратегії освіти. Болгарський вчений Л. Димитров стверджує, що різкі зміни і переходи, сильні потрясіння і кризи в суспільстві негативно впливають на стан і якість освіти. У зв'язку з подоланням труднощів у педагогічній практиці необхідна нова стратегія, яка об'єднує в собі традиції і інноваційні процеси збагачення та удосконалення освітньої системи. В освітній стратегії ним виділяються основні теоретико-методологічні напрямки і змістові аспекти:

– філософсько-методологічний аспект, який орієнтовано на формування цільної, гармонічної особистості, ідеалу людини-гуманіста як вищої цінності;

– соціально-педагогічний аспект, який спрямовано на розвиток креативно-евристичного начала в кожній особистості;

– психологічний аспект, який передбачає гармонізацію розвитку інтелектуальної, емоційної і вольової сфер особистості;

– аксіологічний аспект, що передбачає залучення людини до культури і екологічних цінностей;

– соціально-практичний аспект, який забезпечує прагматичну орієнтацію людини в сучасних умовах і конкурентоспрямованої реалізації власних можливостей у перетворенні дійсності [2, с. 16–17].

Реалізацію усіх аспектів освітньої стратегії Л. Димитров пов'язує з подальшим удосконаленням якості підготовки викладацьких кадрів в умовах університетської освіти.

Я. Маринова, характеризуючи аспекти стратегії розвитку сучасної освіти, виділяє в її змісті основні напрямки: якість навчання, його дидактичне і методичне забезпечення, професійне зростання і підвищення рівня

професіоналізму викладачів університету. Щляхи реалізації цієї стратегії вона вбачає у психологізації навчального процесу і підвищенні терапевтичної ролі викладача, посиленні зв'язку навчання з життям, орієнтації на подолання труднощів при суперечності особистості з життєвими обставинами, прийняття життєво важливих рішень. Вона переконана в тому, що важливо підготувати майбутнього викладача до адекватної оцінки власних можливостей, подолання дистресу, виявлення ступеню ризику, виявлення самостійності в діях, розподілу часу і енергії, удосконалення вміння встановлювати і підтримувати міжособистісні відношення [2, с. 428].

Справедливо підкреслюючи необхідність посилення особистісного аспекту в підготовці сучасного викладача, на жаль, Я. Маринова не акцентує увагу на професійному успіху як механізму формування успішної особистості і необхідності підготовки майбутніх викладачів до успішної діяльності, а також не виділяє управлінського її аспекту як важливої ланки стратегії розвитку сучасної освіти.

Декілька інший підхід до стратегії підвищення якості освіти як важливої передумови соціального прогресу у Я. Такевой. Акцентує увагу на трьох аспектах змісту стратегії: ключовій фігурі кваліфікаційного викладача; якісному педагогічному інструментарію та безпечному освітньому середовищі, вона віддає пріоритет систематичному професійному зростанню і підвищенню кваліфікації викладача. Тільки якість підготовки викладача, на її думку, обумовлює успіх навчання студентів, становлення успішності як важливої характеристики особистості майбутнього фахівця. Заслуговує позитивної оцінки її бажання орієнтувати педагогічну спільноту на необхідність підготовки успішного викладача і формування успішності як важливої риси його особистості. Заслуговує уваги розроблений нею набір якостей, що розкривають смисл успішності як важливої професійної риси особистості викладача, і виявлення ключових моментів професійного успіху в його діяльності.

Серед ключових моментів успіху педагогічної діяльності Я. Такева виділяє: широку загальну культуру, володіння інноваційними технологіями навчання; здатність до роботи в команді, готовність до спостереження, вивчення і обговорення з колегами результатів педагогічної діяльності; вміння її планувати, проводити моніторинг та оцінювання досягнутих результатів; обмін досвідом з іншими викладачами; участь у вивченні педагогічної дійсності, професійному дослідженні педагогічних проблем і потреб

практики [2, с. 54]. Заслуга Я. Такевої є в тому, що вона обґрунтовує закономірні зв'язки між успішною діяльністю викладачів і успішним навчанням студентів, між формуванням успішної особистості майбутнього фахівця і підвищенням кваліфікації викладача. Заслуговує на увагу і те, що вона у змісті освітньої стратегії значну роль відводить плануванню, організації, моніторингу і оцінці результатів. Ці компоненти є ведучими складовими управління педагогічним процесом й підготовкою викладача до успішної професійної діяльності. У ході підготовки майбутніх викладачів до успішного навчання студентів юридичної сфери діяльності важливо акцентувати увагу на теоретичних основах логіки управління навчальним процесом і на оволодінні технологією управлінської діяльності.

Професійного успіху не можна досягнути тільки за допомогою академічних знань і професійних умінь. Сьогодні зростає роль особистісного потенціалу викладача і його готовності до успішної діяльності та привертання уваги студентів до успішного навчання, підсумок чого - успішна особистість. Ще У. Глассер жалкував про те, що навчальні заклади, іноді, виховують невдачників. Причину такого результату педагогічної роботи він вбачав у діях викладачів, відсутності в них установок на успіх у власному житті і професійній діяльності, зацікавленості в успішному навчанні студентів. І сьогодні не усі викладачі готові орієнтувати студентів на професійний успіх, розвивати у них можливості і здібності успішного фахівця, виховувати успішність як черту і характеристику особистості працелюбної, самодостатньої та успішної людини.

Нові цілі й завдання викладацької діяльності обумовлюють і нову стратегію підготовки майбутніх викладачів до професійної творчої праці.

Стратегія в науковій термінології трактується з різних позицій: це усвідомлена і продумана сукупність норм і правил, що лежать в основі вироблення і прийняття стратегічних рішень, яка впливає на прогнозовані результати; це експериментальна програма дій, що виявляє пріоритети проблем і ресурсів для досягнення основної мети; це основна ланка між тим, що планується досягти – її цілями і лінією поведінки, обраної для досягнення цих цілей; це ефективна концепція для досягнення не тільки в закріпленні знань та вмінь, але і в створенні умов для становлення успішної особистості майбутнього викладача, здатного досягти професійного успіху, стимулювати студентів до успішного навчання; надавати допомогу їм

в осмисленні ролі й досягнення успіху в їхньому житті й правової діяльності, формуванні установки на успіх і потребу в постійному самовдосконаленні творчого потенціалу власної особистості.

Стратегія управління професійною підготовкою майбутніх викладачів до успішного навчання студентів юридичних навчальних закладів – це програмна траєкторія досягнення ними місії успішного викладача і реалізації ідеальної цілі - готовності до підготовки студентів юридичних навчальних закладів до успішної професійної діяльності.

Стратегія управління професійною підготовкою майбутніх викладачів з метою формування їхньої готовності до успішного навчання студентів юридичних навчальних закладів є системою, яка об'єднує в собі: цілепокладання; стратегічне планування; реалізацію стратегії дій; стратегічний контроль.

Реалізація стратегії – це етап формування тактичних і оперативних цілей з метою досягнення стратегічної цілі. На цьому етапі акцентується увага на формуванні корпоративної культури всіх учасників освітнього процесу, педагогічної взаємодії викладача і студентів, їхньої співпраці і співтворчості в виробці загальних напрямків стратегії.

«Стратегічне планування – різновид управлінської діяльності, який передбачає реалізацію комплексу заходів, які пов'язані з вибором стратегії організації, тобто комплексного плану перспективного розвитку організації» [1, с. 67]. Стратегічне планування – це спосіб реалізації та досягнення цілей підготовки майбутніх викладачів до успішної професійної діяльності. У змісті підготовки важливо місце займає формування вмінь і навичок планування, організації діяльності, моніторингу і оцінки прогнозованих результатів, що позитивно впливає не тільки на якість підготовки студентів, але і на формування їхньої готовності до успішного навчання майбутніх фахівців юридичної освіти.

Стратегічний план об'єднує в своїй структурі мету, аналіз стану досліджуваного педагогічного процесу і прогнозування перспективи його вдосконалення, програму підготовки і управління процесом досягнення цілі та прогнозованих результатів.

Етап стратегічного планування передбачає визначення можливостей виявлення труднощів у роботі, їх причин, вибір конкретної стратегії, рішення проблем і досягнення мети.

Стратегію не слід ототожнювати з планом роботи. План будується на основі конкретних ресурсів для досягнення мети і конкретних

завдань. План будується на основі конкретних ресурсів для досягнення мети і конкретних завдань. Стратегія – це сукупність завдань, реалізація яких дозволяє досягнути мети підготовки і місії успішного викладача. В стратегії мають місце не тільки конкретні ресурси, а необхідні ресурси для досягнення прогнозованої мети, їхній розподіл і перерозподіл, способи використання нових ресурсів.

Розробка стратегії чітко обумовлює мету і завдання, їхнє співвідношення зі ресурсами, можливостями і потребами суб'єктів освітнього процесу.

Реалізація стратегії – це структурування змісту, організаційної структури управління діяльністю, методичне і технологічне забезпечення, позиція викладача.

Стратегічний контроль передбачає аналіз того, як реалізована стратегія, які результати досягнути, наскільки повно вона виконана, які перспективи з досягнутого слідує.

У контексті нової стратегії реформування підготовки викладацьких кадрів в системі університетської освіти необхідна організація не тільки змістово-інноваційної діяльності, але і активізація управлінської, організаційно-структурної діяльності. Організаційно-структурна діяльність передбачає активізацію управлінського аспекта в підготовки майбутніх викладачів для закладів юридичної освіти, вивчення ними основ педагогічного менеджменту і самоменеджменту, оновлення змісту і структури навчальних планів і програм, створення навчально-методичних комплексів, зміни структури навчальних занять, підвищення удельного весу керуємої викладачами самостійної роботи студентів.

Важливою стороною підготовки майбутніх викладачів до успішного навчання студентів юридичних навчальних закладів є реалізація її розвивальної функції. Майбутні викладачі в ході підготовки мають бути орієнтовані на досягнення такого рівня успішності студентів у навчанні, якій був би достатнім для самостійного творчого рішення ними пізнавальних задач, теоретичного і практичного плану. Розвивальний аспект підготовки пов'язано з організацією і управлінням діяльністю, яка має навчально-дослідницьку спрямованість. Функції якої є в збереженні і розвитку установки на творчий пошук, позитивну мотивацію і інтерес до творчого вирішення пізнавальних задач; вдосконаленні методичного забезпечення навчальної діяльності засобами дослідницьких проектів; розвитку дослідницької компетентності і професійно-педагогічних навичок керівництва виконанням проектів; забезпеченні умов для розвитку здатностей і здібностей студентів, з обсягом їх потреб і

можливостей у реалізації гнучких освітніх програм і індивідуальної освітньої стратегії.

Навчально-дослідницька діяльність як важлива сторона підготовки майбутніх викладачів до успішного навчання студентів юридичних закладів має ступеневий, багаторівневий характер, який зумовлюється задачами і функціями цієї діяльності і психологічними особливостями, підготовленістю майбутніх викладачів до різноманітних видів діяльності. Активність студентів у навчально-дослідницькій діяльності обумовлюється чіткою структурізацією навчальної інформації, взаємодією, співпрацею і співтворчістю викладача і студентів, засвоєнням алгоритма різноманітних видів діяльності.

Управління спрямовано на організацію такої професійної підготовки, яка здатна адаптуватися до потреб і можливостей кожного студента, індивідуалізувати навчальну роботу, стимулювати саморозвиток необхідних особистісних якостей, без сформованості яких неможливо досягнути професійного успіху, тим більш реалізувати успішне навчання студентів.

Предметом управління є навчально-виховний процес, психологічний клімат, ситуація успіху, які реалізуються засобами проектування системи професійної підготовки викладачів для юридичних навчальних закладів, шляхом розробки освітніх стратегій, творчих проектів, реалізуємих в діяльності, побудованої на принципі педагогічної взаємодії, співпраці і співтворчості викладача і студентів. Управління професійної підготовкою майбутніх викладачів з метою формування їхньої готовності до успішного навчання студентів юридичних навчальних закладів спрямовано на забезпечення такого рівня успішності, який характеризує майбутнього викладача як людину компетентну, діяльну, ініціативну і з установкою на досягнення прогнозованих результатів в сфері професійної діяльності; розвиток якостей, без яких не можливо професійний успіх в діяльності викладача і успішне навчання студентів юридичних навчальних закладів; змісту професійної підготовки, що представляє собою не тільки систему знань і вмінь, але породжує особистісні смисли, забезпечує перехід знань у цінності, «запускає» процеси саморозвитку, самотвердження і самовираження, які необхідні для успішної професійної діяльності викладачів та успішного навчання студентів юридичних навчальних закладів; створення емоційно сприятливого клімату, психологічного комфорту для кожного студента, психологічна захищеність якого відповідає ситуації успіху та здатна

забезпечити можливість його досягнення кожним учасником професійної підготовки.

Підготовка майбутніх викладачів в умовах сучасного інформаційного простору повинна бути орієнтована не тільки на вирішення тих завдань, які нині виникають перед ним сьогодні, а й на ті, які можуть виникнути в майбутньому.

Управління процесом формування готовності майбутніх викладачів до успішного навчання студентів будемо розглядати як процес прийняття та реалізації управлінських рішень і як інформаційний процес, тобто постійного руху інформації за прямими і зворотними зв'язками у ході управління формуванням якостей, які є показниками сформованості цього складного особистісного утворення у процесі професійної підготовки.

Висновки та перспективи подальших розвідок напряму. Таким чином, навчання успіхом як стратегія оновлення управління підготовкою майбутніх викладачів для юридичних навчальних закладів має великі можливості у підвищенні якості вищої освіти. Управління підготовкою майбутніх викладачів до успішного навчання студентів – це комплекс цілеспрямованих впливів на усі її сторони (постановку мети, планування, структурування змісту, відбір методик і технологій навчального процесу) та на індивідуальні можливості особистості на основі оновлення інформації, оздоровлення освітнього середовища й реалізації індивідуальних стратегій розвитку успішності майбутніх спеціалістів юридичної сфери діяльності. Управління підготовкою до успішного навчання передбачає формування і розвиток сукупності особистісних і професійних якостей майбутнього викладача, які забезпечують йому можливість успішно здійснювати професійну діяльність і свідомий

саморозвиток успішності як важливої риси його професіоналізму.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Гостев А. А. Психология и метафизика образной сферы человека/ А. А. Гостев. – М.: Генезис, 2008. – 464 с.
2. Образование и възпитание за утре – между традицията и иновациите. Сборник статии/ Съставител проф. Любен Димитров, съставител и научен редактор Владислав Господинов. – София: «Авангард Прима», 2015. – 504 с.
3. Освіта дорослих. Енциклопедичний словник. – Київ: «Основа», 2014. – 490 с.

BIBLIOGRAFIYA

1. Gostev A. A. Psychology and Metaphysics shaped spheres of human / A. A. Gostev. – M.: Genesis, 2008. – 464 s.
2. Education and vzpitanie of the morning – between traditsiyata and Innovations. Collection of articles / Sstavitel prof. Lyuben Dimitrov, sstavitel and learned editor Vladislav Gospodinov. – Sofia «Avangard Prima», 2015. – 504 s.
3. Adult education. Collegiate Dictionary. – Kyiv «Base», 2014. – 490 s.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

КОНДРАШОВ Микола Миколайович – кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін, ДВНЗ «Дніпропетровський університет внутрішніх справ».

Наукові інтереси: підготовка викладачів юридичних навчальних закладів.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

KONDRASHOV Mykola Mykolaiyovych – Candidate of Pedagogical Sciences, Senior Lecturer of the Department of Social-Humanitarian Disciplines, «Dnipropetrovsk University of Internal Affairs».

Circle of scientific interests: training for teachers of law schools.

УДК 567.98

ЛОКАРЄВА ЮЛІЯ ВАЛЕРІАНІВНА –

кандидат педагогічних наук,
старший викладач кафедри
музично-теоретичних та інструментальних дисциплін
Кіровоградського державного педагогічного університету
імені Володимира Винниченка
e-mail: muzteor@mail.ua

**ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ
МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА**

Постановка проблеми та обґрунтування актуальності дослідження. Реформування системи освіти України,

упровадження основних положень Болонської конвенції в національну освіту актуалізують проблему професійного становлення